

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg bliver nødt til at fastholde, at hr. Ole Sohn nøjes med at kigge på den ene side af mønten, nemlig på dem, der er på efterløn, hvor jeg siger, at hvis man nu kunne gøre det lidt mere attraktivt for dem at arbejde, så er det en god idé. Det er rigtig.

Men vi bliver nødt til samtidig at se på den anden side af mønten, nemlig den potentielle nytilgang af efterlønnere. Og i det omfang, man samlet giver en mulighed for at komme i en bedre økonomisk situation end den situation, vi tilbyder i dag, vil der være flere, der vil være fristet til at vælge at gå over på efterløn og så arbejde lidt ved siden af.

Det er en dårligere forretning og bliver meget, meget hurtigt en rigtig, rigtig dårlig forretning for staten, hvis der er et stort antal, der vælger den trafik dér, og den vil slet ikke kunne opvejes af, at der er nogle enkelte af dem, der er på efterløn i dag, som arbejder lidt mere. Det er problemstillingen i sin kerne.

Kl. 13.00

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil godt starte med hr. Anders Samuelsen. Jeg erkender, at mine eksempler tager udgangspunkt i folk, som er på efterløn, men det er, fordi jeg i mit hoved har en relativt stor viden om, hvilke grupper der søger efterløn. Og det er faktisk ofte blandt folk, som enten er tvunget til det i kraft af nedslidning – og det er altså primært blandt de lavtlønnede grupper, de har ikke nogen valgmulighed, de vælger ikke at forlade arbejdsmarkedet – eller det er folk, der er fyret, som nu staten er i gang med at fyre en stor gruppe af dem, der er over 50 år. De kommer aldrig i gang igen og kommer dermed på efterløn. Sådan er det også i det private erhvervsliv.

Hvorimod efterlønsordningen med de seneste ændringer har gjort det til en stor fordel for de højtlønnede at gå på efterløn og tage timer ved siden af. Det er rigtig nok. Men det søger vi faktisk at løse ved at lave en balance, som giver bedre muligheder for de lavtlønnede, som er tvunget på efterløn, og gør det lidt mindre profitabelt for de højtlønnede at gå på efterløn.

Så jeg tror faktisk, at vi får den balance, som Det Radikale Venstre søger, hvis man gennemfører i hvert fald den del af SF's forslag, som vedrører omregningsfaktoren frem for time for time-satsen. Men lad os nu se på det under ud-

valgsarbejdet. Jeg kan forstå, at der er et flertal for, at vi laver et analysearbejde, men ikke binder regeringen op på at fremkomme med forslag, så det korrigerer vi under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 25:

Forslag til folketingsbeslutning om, at amterne overtager statens udgifter til sygedagpenge.

Af Lene Garsdal (SF) m.fl.

(Fremsat 14/12 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Dette beslutningsforslag fra SF er en uændret genfremsættelse af det forslag, som var til behandling her i Tinget den 26. oktober sidste år.

Beslutningsforslaget går ud på, at kommuner og amter hver skal afholde 50 pct. af de offentlige udgifter til sygedagpenge. Kommunerne skal tidligt gå ind i finansieringen af sygedagpengeudgifterne, men de skal til gengæld ikke længere selv betale udgiften fuldt ud efter den 52. uge. Amterne får efter forslaget en ny finansieringsforpligtelse, som de altså skal dele med kommunerne.

SF oplyser, at formålet med at omlægge finansieringssystemet er at øge amternes engagement og tilskyndelse til at gøre noget mere aktivt ved de stigende udgifter til sygedagpenge.

Jeg vil gerne slå fast, at det med den nuværende opgavefordeling er kommunerne, der har

ansvaret for de personer, der får sygedagpenge, herunder også ansvaret for opfølgningsindsatsen. Fra regeringens side lægger vi vægt på at føre dette princip videre. Der er således ikke behov for, at amterne skal have nye opgaver på dette område.

Desuden mener jeg ikke, at man kan se bort fra, at der i forslaget ligger en risiko for, at man i fremtiden vil prioritere behandlingen af personer på sygedagpenge på bekostning af andre grupper som f.eks. ældre og kontanthjælpsmodtagere.

Efter regeringens opfattelse bør vi ikke ændre finansieringen af sygedagpengene med risiko for, at der skabes grobund for uhensigtsmæssige prioriteringer i behandlingssystemet.

Endelig vil jeg om ventetidsproblematikken gøre opmærksom på, at tidligere undersøgelser ikke peger på, at ventetider på undersøgelser og behandlinger i sygehusvæsenet skulle udgøre et stort problem i forhold til varigheden af sygedagpengesager. Undersøgelserne har nemlig vist, at det kun er i størrelsesordenen 7-8 pct. af dagpengeudgifterne, der skyldes dagpenge til personer, som står på venteliste til en sygehusbehandling.

I forhold til SF's forslag vil det med andre ord betyde, at amterne ville få et økonomisk medansvar for et stort antal sygedagpengesager, som amterne ikke har nogen direkte mulighed for at påvirke. Men i øvrigt vil jeg generelt med hensyn til ventetidsproblemet slå fast, at det jo som bekendt er et kardinalpunkt for regeringen at få gjort noget effektivt ved dette problem.

Regeringen har derfor i forbindelse med finanslovforliget med Dansk Folkeparti afsat ekstra 1,5 mia. kr. til de offentlige sygehuse til en målrettet indsats for at øge behandlingskapaciteten og dermed få ventelisterne ned. Jeg mener, at det er denne målrettede vej, man bør gå for at løse ventetidsproblemet, og ikke ved at ændre finansieringsreglerne i sygedagpengeloven.

Af disse grunde kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13.05

Jens Vibjerg (V):

SF har tidligere fremsat det her beslutningsforslag, som det foreligger her. Selv om vi i Venstre deler SF's ønske om at optimere tilskyndelserne i det offentlige system og ikke mindst sundhedssystemet for at komme ventelisterne til livs, og selv om vi bestemt ønsker at reducere tiden på sygedagpenge så meget som muligt, kan vi ikke

tilslutte os dette forslag. Det er nemlig et helt forkert middel, der i bedste fald ikke vil have nogen positiv effekt.

Det skyldes, at SF's forslag er problematisk på flere punkter, først og fremmest fordi forslaget lægger op til en uhensigtsmæssig deling af ansvaret. Det er kommunerne, der på dette område har ansvaret for opfølgningsindsatsen, og så er det også kommunerne, der tager sig af det forebyggende arbejde. Det er for mig svært at se, hvordan det skulle kunne forbedre indsatsen, at man øger bureaukratiet og spreder ansvaret.

Men forslaget er også problematisk, som vi også pegede på sidste gang, det var til debat, fordi vi risikerer at indføre en incitamentsstruktur, der kan gøre det tiltrækkende at nedprioritere andre opgaver for at give patienter på sygedagpenge en hurtigere behandling. Er det ikke den argumentation, vi plejer at høre fra SF, når talen går på sygeforsikringer? Er det ikke argumentationen, vi hører fra SF, når talen falder på, at kommunerne skal have mulighed for at betale for behandling af sygedagpengemodtagere?

Dertil kommer, at man må huske på, at det kun er en meget begrænset del af mennesker på sygedagpenge, som rent faktisk forsinkes af ventelister på hospitaler. Vi har hørt, at det er under 10 pct. af sygedagpengemodtagerne, der står på venteliste til behandling.

Det betyder naturligvis ikke, at ventelisterne ikke skal ned. Det er en særdeles vigtig prioritering for Venstre. Men det betyder, at de negative effekter i SF's forslag langt vil overstige eventuelt positive effekter i amtet. Derfor kan Venstre ikke støtte forslaget.

Venstres ambitioner i forhold til den vigtige opgave, der ligger i at reducere sygedagpengene, skal opfyldes ad andre veje, som er fremlagt i regeringsgrundlaget og finanslovsforslaget.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Jeg kan høre, at Venstre mener, at det her drejer sig om de få patienter, de 6-7 pct., som beskæftigelsesministeren rigtigt nævnte står på venteliste til behandling.

For SF er der mange andre begrundelser, bl.a. det, at staten refunderer et stigende beløb til sygedagpenge, og det er sådan nogle passive penge, SF forestiller sig amterne meget bedre kunne bruge. Så det er et af de væsentlige argumenter for, at vi kommer med det her forslag.

Så vil jeg sige til det andet, hr. Vibjerg sagde om uretfærdig eller ulige behandling af patienter

terne, at med det her forslag ændres der ikke ved den måde, patienter visiteres til behandling på – i modsætning til det forslag, som regeringen har omkring, hvordan de 1½ mia. kr. skal bruges.

Anne-Marie Meldgaard (S):

I Socialdemokratiet deler vi forslagsstillernes bekymring for de mennesker, som er ramt af langvarig sygdom. Det er mennesker, der ikke selv er skyld i deres uheldige situation, og naturligvis skal betingelserne for, at de er sikret en hurtig og forsvarlig sagsbehandling, være til stede.

Men det gælder ikke kun de mennesker, der er sygemeldt fra deres arbejdsplads og derfor er på sygedagpenge, selv om der her selvfølgelig ligger et samfundsøkonomisk incitament til hurtigst muligt at få disse mennesker tilbage på arbejdsmarkedet og ud af sygedagpengesystemet. I Socialdemokratiet ser vi nemlig ikke arbejdsliv som et vigtigere liv end andre liv. Der er også mennesker på overførselsindkomst, som rammes af langvarig sygdom. Disse menneskers liv er ikke mindre værd end de arbejdsaktives. Alle mennesker, uanset om de er langtidsledige eller arbejdsaktive, har krav på at få en afklaring af deres situation hurtigst muligt.

Forslagsstillerne ønsker med det beslutningsforslag her at øge amternes engagement og tilskyndelse til at gøre noget mere aktivt ved de stadig stigende udgifter til sygedagpenge. Det skulle angiveligt ske ved at lade kommuner og amter hver stå for 50 pct. af de offentlige udgifter til sygedagpenge.

Kl. 13.10

Som vi også har hørt her, er det kun nogle få måneder siden, at vi sidst drøftede selv samme forslag her i salen. Som den daværende socialdemokratiske socialminister kunne oplyse dengang, så er ventetid på undersøgelser og behandling i sygehusvæsenet ikke det største problem i forhold til sygedagpenge. Der er kun tale om, som ministeren også nævnte her, 7-8 pct. af dagpengeudgifterne, der skyldes sygedagpenge til personer, der er på venteliste til sygehusbehandling. Derfor finder vi stadig forslaget her noget drastisk, i betragtning af at det er så lille en del af sygedagpengeudgifterne, der skyldes amternes ventelister til sygehusbehandling.

Vi er også stadig i Socialdemokratiet bekymrede for forslagens konsekvenser for lighedsprincippet i sundhedssystemet, for dette forslag løser jo ikke problemet med den manglende kapacitet på hospitalerne, mangel på læger og sy-

geplejersker osv. Der kunne jo også være andre grunde til, at folk venter længe på behandling, end netop det økonomiske incitament.

I Socialdemokratiet er vi derimod stærkt optaget af den del af SF's forslag, som omhandler forebyggelsesindsatsen på det arbejdsmedicinske område, amternes arbejdsgiverinteresse i at skabe sundere arbejdspladser og deltage i projekter for arbejdsfastholdelse.

Derfor mener vi, at der er brug for en nærmere belysning af nogle af SF's argumenter samt en diskussion i udvalget af forslagens mulige konsekvenser, inden Socialdemokratiet kan afgøre, om der er grundlag for at foretage ændringer af den art, som vi ser her.

Umiddelbart kan vi ikke tilslutte os forslaget, som det ligger her, men vi er i udvalgsarbejdet modtagelige for argumenter, der måtte komme.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Lige kort til fru Meldgaard fra Socialdemokratiet: De bekymringer om fri og lige adgang, som Socialdemokratiets ordfører giver udtryk for, nævner vi jo selv i vores bemærkninger som et muligt risikomoment.

Men omvendt har vi vurderet, at udenamtspatienterne jo i princippet er som de patienter, som man her kunne komme til at behandle, og der sker ikke nogen forfordeling af udenamtspatienter på bekostning af amtets egne, så derfor finder vi ikke, at der er grund til at være bekymret i den anledning.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Næste ordfører er hr. Bent Bøgsted.

Bent Bøgsted (DF):

Dansk Folkeparti er stort set enig med de foregående ordførere på området, og der er ikke så meget mere at tilføje.

Dansk Folkeparti har før sagt, at vi ikke ville være uvillige til at se positivt på forslaget, og det er også rigtigt. Hvordan vi løser problemet er vi ikke sådan lige klar over, men vi mener, det er uhensigtsmæssigt at overføre refusionen af dagpengeudgiften til amterne. Det er også begrundet i, at Dansk Folkeparti ønsker at nedlægge amterne, og så er vi jo ikke interesseret i at overføre flere ressourcer dertil. Det tror jeg ikke der er nogen der er overrasket over her. Så skulle man jo sige, at det hele skulle over til kommunerne, men det er nok i forbindelse med, at vi fik amterne nedlagt.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte forslaget fra SF, men vi er enige med SF i, at der er et problem vedrørende folk med længerevarende sygdom. Det kan skyldes den lange sagsbehandlingstid vedrørende erhvervs sygdomme og arbejdsskader, som vil blive nedbragt med den nye arbejdsskadereform, vi er i gang med, ligeledes har de lange ventelister en stor del af skylden. Jeg skal så også gøre opmærksom på, at Dansk Folkeparti sammen med regeringen har været med til at afsætte 1,5 mia. kr. ekstra til de offentlige sygehuse, der skal være med til at nedbringe ventelisterne.

Dansk Folkeparti vil altid være villigt til at se på andre årsager til de problemer, SF nævner.

Kl. 13.15

Lars Barfoed (KF):

Et bedre sundhedsvæsen og lavere ventelister har gennem lang tid været en høj konservativ prioritet. Det er det stadig, og vi har fremsat en række forslag til, hvordan vi mener man kan forbedre sundhedsvæsenet og ikke mindst nedbringe ventelisterne. Men det er ikke forslag, der flugter med det beslutningsforslag, vi drøfter her. Jeg kan have megen sympati for, være meget enig i det grundsynspunkt, at man skal lade ansvaret for en ydelse følges med finansieringen af ydelsen, for det er jo som udgangspunkt et fornuftigt styringsinstrument og styringsprincip. Men det er noget meget komplekst og bestemt ikke entydigt i denne sammenhæng.

For det første kan man vel ikke påstå, når det lige præcis gælder sygdomsbehandling, at amter og kommuner alene lader deres prioritering lede af, hvad der økonomisk set er det mest gunstige; men som jeg ser det, er det nok dét, der driver SF's forslag. En vis sammenhæng er der vel nok, men det er forhåbentlig ikke det afgørende, og i det omfang, der er en sammenhæng mellem finansieringssiden på den ene side og prioriteringen af opgaven på den anden side, er den i hvert fald mere kompleks end som så, og beslutningsforslaget antyder også, at det ikke er så enkelt.

Som der står i bemærkningerne, kan det betyde, hvis amterne har en del af finansieringsforpligtelsen, at man risikerer en underprioritering af de grupper, som ikke får sygedagpenge. I bemærkningerne klarer man det ved, at man kommanderer amterne til ikke at lade sig lede af de økonomiske interesser. Men når man gør det,

hvorfor kan man så ikke bare kommandere amterne til at prioritere rigtigt fra starten?

Kort sagt: Efter konservativ opfattelse er det mest spekulative betragtninger, der ligger til grund for at mene, at dette beslutningsforslag vil have en gavnlige effekt på sygdomsbehandling og ventelister. Der skal noget helt andet til efter vores opfattelse, og i øvrigt ønsker Det Konservative Folkeparti amterne nedlagt, og forslaget her trækker i den modsatte retning, så vi kan ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Også her lyder det, som om forslaget kun er til for ventelisternes skyld, men som flere har været inde på, og som jeg også selv tidligere var inde på, er det ikke dét, der er den primære tanke. Vi må også være opmærksomme på, at amterne i sig selv er en stor arbejdsplads med mange ansatte, og at der kunne være et incitament til at fremme de ansattes arbejdsmiljø, ved at man på flere niveauer fik gjort amterne ansvarlige for både deres pligt som arbejdsgiver og deres muligheder for at sikre, at der er behandlingsmuligheder til stede.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

I Det Konservative Folkeparti mener vi som sagt, at vi skal nedlægge amterne og gennemføre en større forvaltningsreform, men jeg synes, det er lidt svært at se ud af beslutningsforslaget og dets bemærkninger, at det også skulle dreje sig om et bedre arbejdsmiljø for de ansatte i amterne. Det noterer jeg dog som en yderligere målsætning i forslaget, men jeg har nu svært ved at se, at det er noget, som flytter noget, og jeg mener stadig, det er meget spekulative betragtninger, der ligger bag, og det er ikke noget, der overhovedet er dokumenteret i forslaget.

Det er meget komplekse sammenhænge, vi taler om, bl.a. fordi ansvaret for både forebyggelse og behandling af sygdomme ligger så mange forskellige steder i systemet, og man kan ikke forbedre disse forhold ved at flytte rundt på finansieringsbyrden, sådan som det er foreslået i beslutningsforslaget. Der skal nogle helt andre ting til, ikke mindst skal der større enkelhed til i hele den offentlige sektor, den offentlige forvaltning, og det vil Det Konservative Folkeparti gerne arbejde for.

Kl. 13.20

Anders Samuelsen (RV):

Der er ingen tvivl om, at formålet, målsætningen med dette beslutningsforslag selvfølgelig er ædelt, og det er et formål, som alle partier indtil nu har kunnet bakke op, nemlig at sikre en bedre behandling af de folk, som kommer på sygedagpenge og bliver fastholdt på ventelisterne. Så langt så godt. Men det er også et forslag, vi har haft oppe at vende tidligere, og jeg vil blot kort gentage vore tidligere begrundelser for at afvise det, fordi jeg ikke mener, der er lagt noget nyt frem.

For det første: Selv om der tages et forbehold for den problemstilling, at der set fra amtets side kan være en vis form for økonomisk interesse i at rykke nogle bestemte grupper frem på ventelisterne frem for andre, giver forslaget i hvert fald ikke noget konkret bud på, hvordan man skal løse problemet, og det er altså et problem i forhold til den lighedstankegang, vi har i vores sundhedsvæsen.

For det andet er der ikke rigtig noget, som indikerer, at der er et voldsomt stort problem her. Jeg tror, der under tidligere behandlinger er blevet peget på, at nogle undersøgelser viser, at i de enkelte amter er det i størrelsesordenen 7-8 pct. af dagpengeudgifterne, som skyldes, at folk hænger fast i ventelistesystemet, og man kan så spørge: Skal man lægge hele systemet om på grund af 7-8 pct., eller skal man mere specifikt se på, hvad man kan gøre for at løse ventelisteproblematikken? Jeg tror, det er den sidste vej, man skal gå.

For det tredje mener jeg også, at det er et meget godt princip, vi normalt arbejder efter her i Folketinget, nemlig at vi sørger for, at den slags forbedringer foretages gennem mere konkrete økonomiforhandlinger mellem kommuner, amter og Folketinget repræsenteret af regeringen. Vi vil fastholde, at det også fremover skal være vejen at gå, i hvert fald så længe der ikke er yderligere dokumentation end de rent spekulative for, at forslaget anviser den rigtige vej at gå.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Nu er det, som jeg har været inde på tidligere, ikke kun et spørgsmål om de lange ventelister. En af drivkræfterne bag og grunden til, at vi har genfremsat forslaget, er jo netop de lange sygedagpengeperioder og ikke kun for de 6-7 pct. erhvervsaktive, som vi tidligere har talt om. Der er en stigende gruppe, som har lange sygedagpen-

geperioder. Det vil vi gerne have gjort noget ved, og vi mener faktisk, at forslaget kan hjælpe på det.

Pernille Falcon (EL):

Enhedslisten har ikke ændret opfattelse siden sidste år, hvor SF fremsatte et identisk forslag om, at amterne skal overtage statens udgifter til sygedagpenge: Vi kan ikke støtte forslaget. Til trods for de gode intentioner er forslaget ikke et opgør med kassetænkningen, og det sikrer heller ikke en bedre behandling af de syge; de skubbes fortsat fra kasse til kasse. Forslaget forskyder blot problemet med en mulig kassetænkning fra statens side.

Det er rigtigt, at det i kommunerne godt kan opleves som uretfærdigt, at de skal betale for hospitalspladser for færdigbehandlede patienter, der venter på plejehjemspladser, når amterne ikke skal betale kommunernes andel af sygedagpenge, hvis folk på sygedagpenge venter på at komme i hospitalsbehandling. Med regeringens finanslovsforslag om en massiv forringelse af hele arbejdsmiljøindsatsen er der yderligere en særlig grund til bekymring. Det fremgår meget tydeligt, at regeringen på ingen måde vil forholde sig til følgerne af den forringede indsats for et godt arbejdsmiljø på private og offentlige arbejdspladser. Regeringen er så fikseret på at hente besparelser her og nu, at den blæser på de langsigtede virkninger af et dårligere arbejdsmiljø, både menneskelige og økonomiske.

Det fremgår meget tydeligt af sundhedsredegørelserne fra kommunerne, at fordelingen af sundheden har sin egen geografi: den er socialt bestemt. Det er de socialt dårligst stillede, der har den ringeste sundhedstilstand og den højeste sygelighed, og svaret er ikke at fjerne statens medfinansiering, men at sikre de syges sociale rettigheder, så de f.eks. ikke mister retten til sygedagpenge, før de enten er blevet raske, er kommet i revalidering eller er kommet på social pension, så de ikke som nu skal skubbes fra kasse til kasse med store økonomiske tab til følge.

Kl. 13.25

Det, der reelt kan nedbringe antallet af langvarige forløb for sygedagpengemodtagerne, er dels en massiv forebyggende indsats på det sociale og sundhedsmæssige område, og dels en oprustning af revalideringsindsatsen og indsatsen på arbejdsmiljøområdet, kombineret med en nedbringelse af ventetiden på sygdomsbehandling.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Lene Garsdal.

Lene Garsdal (SF):

Jeg skal takke for debatten, selv om det jo er lidt svært at se, hvor mange jeg kan takke. Men jeg kan i hvert fald takke fru Anne-Marie Meldgaard, som deler mange af de bekymringer, som SF's forslag er udtryk for, altså bekymringerne for de langtidsledige, selv om fru Anne-Marie Meldgaard ikke finder, at forslaget i tilstrækkelig grad kan løse problemerne. Jeg skal naturligvis beklage, at ved sidste behandling af sagen var Dansk Folkeparti til en vis grad positivt stemt over for forslaget, men at det ikke synes at være tilfældet i dag.

Jeg vil godt sige, som jeg også har været inde på i nogle af mine korte bemærkninger, at vi ser forslaget som en mulighed for at øge amternes engagement og incitament til at gøre noget ved de stadig stigende udgifter til sygedagpenge. Vi ved, at staten præsenteres for stadig stigende refusionsregninger, det var 4,3 mia. kr. sidste år, og det vil vi gerne have gjort lidt ved.

Med hensyn til amternes eget ansvar var De Konservatives ordfører inde på, at det ikke har noget med arbejdsmiljøet på amternes egne arbejdspladser at gøre. Det er jeg sådan set ikke enig i, for amterne har et stort ansvar for arbejdsmiljøet på deres egne arbejdspladser. Enhedslisten var inde på, hvor væsentligt det er med arbejdsmiljøet, og jeg ved, at i Nordjyllands Amt er amtsrådet meget engageret i at få lavet noget sundhedsfremmende og forebyggende ude på de enkelte arbejdspladser, som netop skal føre til, at der ikke bliver så mange syge.

Det er jo også stadig amterne, der har ansvaret for, at der er tilstrækkeligt med behandlingspladser og genoptræning og forebyggelsesplaner i øvrigt. Selvfølgelig løser dette forslag ikke alle problemer, men det kunne vel være med til at gøre det noget bedre for folk på sygedagpenge.

Noget, man stort set slet ikke har været inde på, er, at forslaget også rækker ud over 52-ugersperioden. I virkeligheden så vi helst fra SF's side, at der slet ikke var nogen varighedsbegrænsning på sygedagpengene, og det har vi også tidligere fremsat forslag om. Men indtil videre er det i hvert fald sådan, og som beskæftigelsesministeren var inde på, er det kommunerne, der har det fulde ansvar. Det kunne også være et incitament, hvis amterne fik en del af ansvaret.

Endelig mener vi også, at forslaget kunne tage lidt af brodden af kommunernes irritation over, at de er tvunget til at betale, hvis de ikke har tilstrækkeligt med pladser på plejehjem osv. til færdigbehandlede patienter. Forslaget kunne være med til at give en mere ligelig fordeling af ansvaret for sygedagpenge.

Enhedslisten havde nogle bemærkninger om kassetænkning. Vi hævder heller ikke i SF, at forslaget kan løse alle problemer, men vi tror, at det vil være en god vej at gå.

Til bemærkningerne fra de øvrige partier om, at man i virkeligheden hellere så amterne nedlagt, kan jeg kun sige, at jeg ikke kan se, at forslaget skulle gøre hverken fra eller til, og i SF mener vi i øvrigt ikke, at amterne skal nedlægges.

Indtil videre vil jeg takke for debatten, og jeg ser frem til det videre udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Må jeg først sige til fru Lene Garsdal, at forslaget gør faktisk fra eller til, når det gælder amternes nedlæggelse eller ej, fordi det bidrager til at lægge mere finansieringsansvar over på amterne. Vi vil gerne trække i den modsatte retning. Vi vil gerne give kommunerne mere ansvar, når det gælder sygdomsbehandling og finansiering af det i det her land, så derfor trækker forslaget i den forkerte retning ud fra konservativ opfattelse.

Kl. 13.30

Men så sagde fru Lene Garsdal også, at jeg ikke havde set den sammenhæng, der er til amternes arbejdsmiljøindsats over for deres egne ansatte, og gik så over til at fortælle, at amterne har et arbejdsmiljømæssigt ansvar over for deres ansatte, som om det var noget, jeg var uenig i.

Men fru Lene Garsdal forsømmer stadig fuldstændig at forklare, hvor sammenhængen mellem det her beslutningsforslag og det arbejdsmiljøansvar ligger. Der er jo intet, der hindrer amterne i at påtage sig et ansvar for arbejdsmiljøet hos deres ansatte og gøre en aktiv arbejdsmiljømæssig indsats over for deres egne ansatte. Det synes jeg også de skal gøre. Det er jeg sikker på de gør.

Der er intet, der hindrer dem i det, selv om vi ikke gennemfører dette forslag. Jeg kan ikke se, at dette forslag på nogen måde forbedrer amternes mulighed i den retning.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

En stor del af amternes arbejdspladser er sundhedsområdet, som jo desværre har en meget stor sygelighed og en meget stor nedslidningsrisiko både for plejepersonalet og for rengøringspersonalet. Og det var i forhold til det, at der kunne være et incitament til at undgå langvarige sygemeldinger hos amtets egne ansatte.

Så til det andet, som hr. Barfoed nævner, nemlig at det ikke vil gøre fra eller til. Her mener jeg det naturligvis ikke i den forbindelse. Jeg mener, at det ikke vil være det her forslag, som vil være afgørende for, om amterne skal nedlægges eller ej. Og jeg beklager, hvis jeg har udtrykt mig klodset.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 87: Forslag til lov om ændring af forskellige love på Undervisningsministeriets område. (Forenkling vedrørende uddannelsesråd og -udvalg).

Af undervisningsministeren (Ulla Tørnæs).
(Fremsat 7/2 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Gitte Lillelund Bech (V):

Venstre ser det her lovforslag som første del af en samlet reform af rådgivningsstrukturen på Undervisningsministeriets område med det klare formål at forenkle og afbureaukratisere.

Forenkling og afbureaukratisering har altid ligget os meget på sinde, også når det gælder regel-

og rådstrukturen, og det her lovforslag er altså et skridt mod enklere og mere gennemsigtige strukturer.

Derudover mener vi, at lovforslaget bidrager til at fremme regeringens målsætning om bedre uddannelser gennem styrkelse af fagligheden og om åbenhed og gennemsigtighed i uddannelsessystemet, idet overflødige organer nedlægges og erstattes af færre råd med rådgivningskompetence inden for bredere uddannelsesområder.

Samtidig ønsker vi at sikre, at rådene i kraft af deres sammensætning og virkemåde får tættere berøringsflader med tilgrænsende uddannelser og uddannelsesområder, som derved kan gives en bredere funderet rådgivning, der ikke som i dag nødvendigvis er baseret på den enkelte uddannelse og skole eller institutionsform.

Endelig må vi jo sige, at nogle af de rådgivende organer under Undervisningsministeriet har overlappende rådgivningskompetencer, og at de fleste samtidig ikke har en tilstrækkelig berøringsflade med de øvrige uddannelsessystemer.

En forenkling og sammenlægning vil alt i alt løse disse problematikker, og Venstre kan derfor varmt støtte forslaget.

Anne-Marie Meldgaard (S):

I 1999 samlede den daværende SR-regering alle de partier, der i dag sidder i Folketinget, bag en ny lov, der styrkede det repræsentative demokrati i uddannelsessystemet. Dengang fastslog vi, at uddannelsessystemet skal være arnested for nye generationer af demokrater.

Man fødes ikke som demokrat. Og selv i Danmark har vi både en autonom venstrefløj og en nynazistisk højrefløj, der kun kan blive enige om én ting: at blæse på demokratiet. Og hele verden er i dag delt i en demokratisk majoritet og en minoritet, der til alles skræk foretrækker vold og terror.

Derfor mener vi i Socialdemokratiet, at alle danske elever skal undervises i – opdrages til – at have indflydelse på demokratiet gennem hele deres uddannelsesforløb. Det sikrede vi med loven i 1999, hvor de råd, vi i dag skal diskutere, blev oprettet.

Nu har rådene fungeret i godt 2 år, og vi vil gerne være med til at overveje, om de skal have en ny struktur. Som udgangspunkt er vi positive over for undervisningsministerens ønske om at sammenlægge rådene for henholdsvis grunduddannelserne, de gymnasiale uddannelser og de mellemlange, videregående uddannelser.